

Student Times

В этом выпуске:

День Святого Валентина	2
Мама — профессия, студентка — хобби?	3
Прощайвай, здорова нація?	4
Херсон — город красавиц!	5
Сторінки студентства	6-7
Новорічні бажанья	9
Лоскочимо собі ребра	10

Обратите внимание:

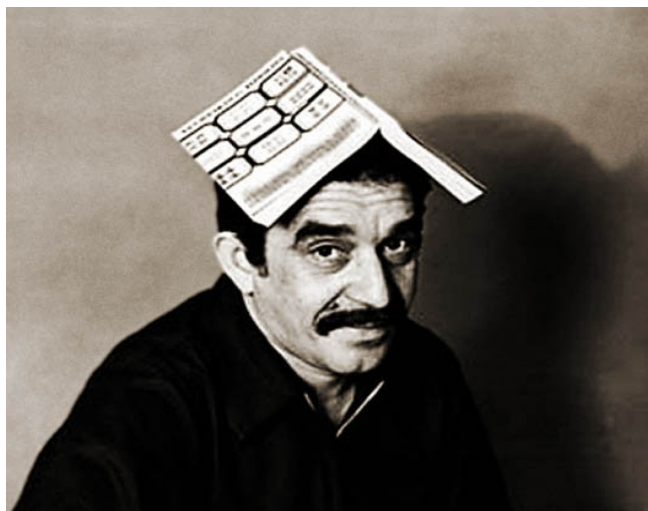
- Материалы возвращаются только при наличии марки и почтового штемпеля
- За справками пишите: хахаха555@yandex.ru
- Квартиры в Гааге +5094334950439

СЛОВО РЕДАКТОРА

Вы знали, что в такой мелкой стране, как Бутан, которая лепится где-то рядом с Индией, в Тибете, курение уголовно преследуемо и что штраф за нарушение этих законов в 175 евро при среднем месячном заработке 9 евро? Вы знали, что Лаас-Гиль, один из древнейших во всей Африке комплексов пещер с изображениями наскальных рисунков, находится в полунезависимой полуреспублике Сомалиленде? И не знали бы.

Журналистика – это то, что связывает людей, которые хотят знать, но не могут узнать, с теми, кто знают и могут рассказать. Они нужны друг другу, существовать они могут только вместе, взаимодополняя друг друга. Кто-то сказал, что это – древнейшая профессия на земле, на одном месте с... (ну

вы знаете, а вдруг дети читают, а редактор потом отдувайся?). Пророкам и не думалось, через сколько веков будут повторять

их изречения – чем не журналистика! Не было бы кому подражать за ними – отпала бы в них надобность.

Журналист – это тот, кто несет информацию сквозь «призму сваво восприятия». Хороший журналист еще и подводит читателя к своей мысли таким способом, словно последнему это само пришло в голову, но вот выразить он никак не мог, мысли в голове не слеплялись в самый первый комок. И именно первый должен быть тем светляч-

ком, через который остальные руководят своими поступками, намечают планы действий и распланированных «правильных» ошибок; кормчий и зачинщик; беспристрастный, актуальный, с четким вектором хотя бы для себя, а остальные уже проглотят поданное.

Это все к тому: журналисты, пишите! Для того мы и нужны, чтобы объяснить осталь-

ным, зачем они здесь и почему все так устроено (и на кой ляд Анжелина Джоли хочет себе очередного приемного ребенка). Мы – звено сообщения всего мира, в частности и по кускам, с человечеством. Без нас – никуда, значит, всегда будет, отчего стучать по клавишам и раскидывать извилинами.

**Джер Винтрауб,
главред №5**

ГОТУЄМОСЯ ДО ДНЯ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА

День усіх закоханих, або День Святого Валентина, існує вже більше ніж півтори тисячі років. Тож історію початку цього дня розповідати немає потреби. Напевно, вона всім вже відома. Але чи знали ви, що перша вітальна листівка з'явилася саме у зв'язку з Днем Валентина? Вважається, що першим її надіслав Чарльз герцог Орлеанський. У Британському музеї Лондона зберігається найдавніша валентинка, підписана ним у 1415 році. В той час він був ув'язненим у Лондонський Тауер і таємно відправив любовне послання своїй дружині.

Поступово традиція вітати один одного в цей день поширилась і на подружні пари. А дарунки замінили квітами. Звичай дарувати у День Валентина букет зі значенням досяг піку моди в часи правління королеви Вікторії (1837-1901). Англіїці запозичили його у галатних французів на початку XVIII ст.

Не так давно це яскраве свято закоханих поширилося і в Україні. Щороку тисячі закоханих стоять перед вибором, що подарувати на День св.Валентина. Якщо ви зробили свій вибір на користь квітів, пригадайте, що говорить кожна з них.

Гвоздика — «Твоя присутність примушує завмирати моє серце»,

Хризантема — «Я терпляче чекаю твоєї любові»,

Нарцис — «Я ставлюсь до тебе з великою повагою»,

Ірис — «Моя любов до тебе безмежна»,

Лілія — «Наша любов чиста і вірна»,

Орхідея — «Ти — рідкісний і неоцінний скарб»,

Тюльпан — «Я хочу повідомити про свою любов усьому світові».

Та все ж квітковою емблемою свята вважається червона троянда. Існує версія, що початок цієї традиції поклав Людовік XVI, котрий подарував цього дня Марії-Антуанетті величезний букет червоних троянд. Згідно з античною легендою, вони з'явилися на Землі за-

вдяки Афродиті — богині любові і краси, котра, поспішаючи до свого коханого Адоніса, пораненого вепром, наступила на кущ білих троянд і, поранившись колочками, забарвила їх своєю божественною кров'ю в червоний колір.

Червоні троянди означають: «Я люблю тебе»; букет, в якому поєднані червоні й білі троянди, символізує дружбу й тепле ставлення; рожеві троянди несуть у собі витонченість й елегантність; жовті — радість; коралові — бажання; бордові троянди — комплімент жінці та її зовнішності; білі троянди — «Ти божественна»; троянди блідих відтінків символізують дружбу; букет троянд, що розпустилися, символізує подяку; пелюстки троянд говорять про надію.

Згідно з опитуванням, 26% чоловіків дарують своїм коханим ювелірні прикраси, ще чверть - квіти, 11% - книги. У Польщі, наприклад, кращим подарунком у цей день вважається книга з вкладеною квіткою. Хтось крейдою пише на асфальті, стінах, біг-бордах або на чому-небудь іншому ніжні слова - *я тебе люблю*. Хтось запрошує на побачення...

Вибір - за Вами. Головне - те, що ваш подарунок неодмінно оцінять

Lera Tora,
161 група

СТРАСТЬ И НАУКА

Вчера, сидя в своей комнате в общеджитии, я стала невольным свидетелем очень громкой и эмоциональной ссоры Сережи и Алены. Они так выясняли отношения что это услышал бы и глухой, при этом не задумываясь какой вред они приносят друг другу!

Согласно последним исследованиям, бурное выяснение отношений сказывается на парней и девушек совершенно по-разному!

В частности, это касается их здоровья. Так, по наблюдениям американских кардиологов, у девушек, сдерживающих свои эмоции, вероятность преждевременной смерти - в четыре раза выше, чем у тех, кто во время ссоры выплескивает весь свой гнев и недовольство.

У парней же дела обстоят с точностью до наоборот: чем чаще они кричат, тем хуже себя чувствуют. Вероятность преждевременной кончины у скандалистов на 20% выше, на 30% -

возрастают "шансы" аритмии, на 10% - выше риск инфаркта и инсульта.

Чаще всего ссоры возникают из-за ревности. Но помните что ревность-глупость, если не уверены в партнере лучше пересмотреть свое отношение к человеку.

А что касается Сережи и Алены, то когда страсть утихла, они и сами не поняли из-за чего ругались.

Так что задумайтесь, стоит ли это своего здоровья!

Маргарита Мачарашвили,
161 группа

МАМА - ПРОФЕССИЯ, СТУДЕНТКА - ХОББИ?

Положа руку на сердце, порой сама себе задаю подобный вопрос. Конечно же, не стану скрывать, на данный момент жизни материнство – самое важное для меня. Ненормированный график, ранний подъем, бессонные ночи, вложение сил, чувств и любви, полная самоотдача – ну чем не работа? Но она самая приятная, самая важная и бесценная во всей Вселенной!

Я могла бы sluкавить (ведь пишу в газету института) и сказать, что получение образования, студенческая жизнь и вообще университет – на первом месте для меня, но это было бы неправдой. Я – молодая мама и горжусь этим. Очень стараюсь совмещать домашние хлопоты и учебу, возможно, не всегда выходит, но думаю, что главное – стремление!

Считаю, что образование крайне необходимо человеку, поэтому решила не бросать университет. Мне 20 лет. С рождением ребенка моя жизнь изменилась в корне, появилось много хлопот, о которых не подрадумывала ранее, к

примеру, расчет семейного бюджета, ежедневная «вахта» на кухне, ну и самое важное – воспитание ребенка, ведь

хочется дать ему только самое лучшее! Очень часто слышу от сверстниц «я еще не нагулялась», «мне рано» и т.д. Не спору, к каждому это приходит в свое время, но лично меня совсем не тянет на гульки, мне не интересны ночные клубы, да и вообще, не считаю, что ребенок – это обуза, после появления которой жизнь прекращается. Наоборот, сейчас понимаю, что я только начала жить. Ума не приложу, как существовала раньше без этого маленького чуда!

Как все же у меня выходит посещать университет? Да вот так... чудеса! Нахожусь одновременно в двух местах! Мыслями – дома, с малышкой, телом присутствую на парах! Естественно, ответы у кафедры или контрольные срезы знаний возвращают меня в аудиторию.

Хочу сказать спасибо своим одногруппникам, которые вводят меня в курс дела, помогают, – без них никуда. Задания, говорю честно, не всегда могу подготовить, но стараюсь уложить ребенка спать и вперед – грызть гранит науки. Благо, наши преподаватели понимают это, за что им моя отдельная благодарность. Студенты, у которых есть семьи и уж тем более дети, думаю, будут солидарны со мной.

Вообщем, прихожу к выводу, что как в студенческой жизни, так и в материнстве есть свои плюсы, и пусть каждый ими наслаждается в свое время!

**Ирина Некряч,
361 группа**

МЫСЛИ

Живут ли мысли отдельно от нас? Может, сосуществуют или просто сопровождают человека? Они совсем разные и никто не научился до конца их контролировать... Нет у нас такой кнопки, чтоб выключить все чувства в нужный момент.

Сейчас они совсем серые. Меня словно пеленой окутал их ледянящий холод и безразличие, а в спину дышит одиночество. Оно не знает границ или ограничений. Оно просто есть. Существует... Так же, как и я... Просто ходит среди людей и никого не замечает...

Старый серый шарф, нелепое пальто, сапоги без каблучков, чтоб казаться ниже и незаметней, – вот что нужно человеку, окутаному туманом одиночества... Все потеряло цвет. Даже погода серая и холодная. Мелкие капли дождя барабанят в окно и все, что нужно – это

теплый плед, кружка горячего чая и кто-то рядом... Тот, кого встречаю в коридоре... Он скажет "Привет" и пройдет мимо, даже не догадываясь о своей уже практически сыграной роли в моей жизни.

А роль эта проста – он есть... Не рядом, но где-то совсем близко. Я не могу ни обнять, ни прижаться, ни прошептать те слова, которые еще никогда никому не говорила. И даже не знаю, смогу ли сказать другому... Другому...? А зачем мне другой, если все мысли только о тебе...? Хотя нет, и об одиночестве. Том самом, которое держит меня за руку даже во сне... А знаешь, так, наверное, будет лучше. Зачем нам, простым знакомым, что-то большее? Наверное, ты прав, когда не делаешь вид, что тебе интересна наша беседа. Да, и так намного лучше...

И я смирилась. Смирилась с мыслью, что ничего мне больше не осталось, как встречать тебя в коридорах и говорить "Привет".

Я даже не плачу. Уже не плачу... Вчера я проронила последнюю слезинку из-за тебя. Все! Хватит! Я набираю легкие воздухом и говорю: "Ты мне не нужен! Мне никто не нужен!". И заканчиваю тем, что я счастлива... Счастлива, что ты вот так ворвался в мои мысли, как ветер, и унес с собой куда-то очень далеко... Я не смогу вернуть их обратно. Но я создам другие, а те... Я их дарю... Дарю тому, кому это, в принципе, и не нужно...

Я больше никогда не подумаю о тебе, а когда мы случайно встретимся – скажу, как обычно, "Привет" и просто пройду мимо...

**Виталия Охина,
361 группа**

ПРОЩАВАЙ, ЗДОРОВА НАЦІЯ?

Нещодавно я повертався з університету і біля кіоску, що розташований неподалік нашого гуртожитку № 2, побачив гарну дівчину, на грудях якої красувався бейджик. Його зміст я спочатку не розглядив, але відразу стало зрозуміло, що напис стосується якоїсь соціальної програми. «Акція проти куріння», – спало мені на думку. Підійшовши до дівчини, щоб поставити кілька запитань, зумів все ж таки розглянути той напис. Його зміст був наступним: «Це акція для тих, кому виповнилося 18

років». Її суть полягала в тому, що при покупці пачки цигарок можна отримати

певний подарунок: ручку, люстерко або рушник. Це залежало від кількості куплених курцем пачок.

Судячи з т.зв. «подарунків», «акція» спрямована на нашу прекрасну половину... Так, дівчата, купуйте цю нікотинову гидоту, отруюйте власні легені і легені оточуючих, народжуйте хворих дітей... Вам за це подарують люстерко! Або ручку! Або рушник! Чим не халява?!!

Дивно все це... Аморальні акції, така ж нація... Хочеться кричати: дівчата, схаменіться! Ви щодня передчасно зводите себе в труну. Думаєте, ось коли захочу – кину палити. Тільки варто захотіти. Дослідження свідчать: близько 80% жінок, що присіли на цигарки у юності, не хочуть кидати палити! Більшість сподівається, що уселякі там відхилення, неможливіть завагітнити, народження хворої дитини – це не про них, їх це торкнеться...

Дурень думкою багатіє... До того ж ви з цигаркою у роті такі дорослі, такі круті і незалежні... І хлопцям подобається... цілувати вас у прокурені губи...

Що, так хочеться палити, аж вуха пухнуть? Лишилось тільки люстерко з акції взяти і подивитися, чи справді вони попухли і зуби пожовтіли? А може, є інший шлях?

**Олексій Сімончук,
161 група**

СУКА ЛЮБОВЬ

Любовь к братьям нашим меньшим, а именно к собакам изменила и поломала судьбы героев одноименной культовой мексиканской киноленты. Печально, что так может быть и в жизни, а что самое ужасное – в нашем городе.

Когда ты идешь по своим делам и не обращаешь ни на что внимание, а на тебя несется с диким лаем маленькая шавка ты, наверное, в последнюю очередь думаешь о любви к животным и «гринписе». Не трудно предугадать мысли, когда вслед за ней несутся её «друзья»: парочка таких же по комплекции сучек и несколько питомцев покрупнее, зачастую размером с теленка. Когда они без какой-то причины и объяснений набрасываются на тебя и заставляют тебя забыть обо всем бежать куда глаза глядят, а ты не можешь даже спросить их «за что!? Я же просто шел себе и никого не трогал!». Это тот случай когда страшнее всего, ведь ты даже не знаешь из-за чего на тебя обрушивается такое зло. И дай Бог, вам повезет отделаться испугом.

В такой ситуации совсем недавно довелось побывать мне прямо во дворе собственного дома, когда местная стая бездомных животных собралась творить любовь во время брачного периода «знакомой» сучки. Почему они выбрали того, а не иного? Оставьте этот вопрос защитникам прав животных. Вам будет очень интересно их послушать, когда такая неконтролируемая стая внезапно набросится на вас. Ведь мы, не устану это повторять, слишком заигрались в толерантность. Мы забыли,

что собаки это совсем не коты, которые могут поцарапать или что-то разлить, а вполне даже хищники с клыками и мощной физической силой. И проблема с бродячими животными это довольно необыденная вещь, ведь она может нанести вред так же, как организованная преступность. Какая разница: с хвостом убийца или нет? Или на скольких лапах он ходит. Жертве

уже всё равно.

А пока лейте слезы под душещипательную музыку про «бедных собачек», которых расстреливают «ни за что». И следите за своими близкими, ведь в любой момент на вас может наброситься самый непредсказуемый враг, местный хищник, у которого вы даже не спросите «За что?». Ведь скоро весна, «собачей любви» будет больше. А соответственно и нападений.

А в Херсоне, как и почти по всей

Украине длится дилемма: убивать или не убивать животных? Длится и не решается, как и всё в нашем государстве, ради выгоды власть имущих. С одной стороны, если избрать вполне допустимый и дешевый способ отстрела, то можно привлечь к себе кучу черного пиара и вони от защитников прав животных, а создавать приюты и стерилизовать тоже не особо хотят, ведь для этого нужны средства. Иногда жильцы кондоминиумов сами берут дело в свои руки и саморучно травят собак, но толком проблема нигде не решена. Ведь многие уже забыли, под прессом навязчивого общественного толерантного и гуманистического мнения, что прежде всего нужно бороться за свои права.

**Олег Ткачук,
161 группа**

ХЕРСОН — ГОРОД КРАСАВИЦ!

Финал XI официального конкурса красоты «Мисс Херсон – Мисс Таврия 2011» состоялся 22 января во Дворце молодежи и студентов. Проходил он под эгидой Национального конкурса "Мисс Украины" и при поддержке председателя Херсонской областной государственной администрации Николая Костяка и городского головы Владимира Сальдо.

Мероприятие прошло на достаточно высоком уровне и значительно выигрывало по сравнению с другими конкурсами, прошедшими в Херсоне. Участницы светились от красоты, согревая всех присутствующих улыбками и очарованием.

Отдельную благодарность организаторы конкурса высказали партнерам, которые помогли в организации Мисс Херсон 2011 и предоставили ценные подарки для всех участниц. А именно: косметической фирме «Орифлейм», салону красоты «Клеопатра», РК «Rest», благотворительному фонду Устина Мальцева, Женскому клубу «Инициатива», фирме «Везом» и фирме «Квіти Херсона».

Ведущими этого праздника красоты и молодости были блистательная Елена Фролова и непревзойденный Сергей Кияшко.

Зал, несмотря на холод, собрался полный, чтобы посмотреть на херсонских красавиц. Каждым своим выходом, а их было всего четыре, 18 участниц старались показать всю свою красоту, раскрепощенность, умение красиво двигаться. Все из них по-своему прекрасны

и обворожительны, но компетентное профессиональное жюри оценивало строго и выбирало самых достойных

победительниц.

Первый выход был в карнавальных костюмах от молодого дизайнера Виктории Алмазовой. Девушки задорно дефилировали по сцене и подиуму, двигались красиво, синхронно и слаженно. Сразу видно было – подготовка к конкурсу проходила тщательно и девушки много репетировали.

Три последующих выхода херсонские красотки были в одинаковых костюмах, платьях и купальных костюмах. Это дало возможность оценить именно внешность каждой участницы индивидуально, а не отвлекаться на наряд. Тут жюри отмечало артистичность и умение участниц держаться на сцене.

Во время всех этих выходов, до антракта, все зрители имели возможность проголосовать за понравившуюся конкурсницу и по итогам этого голосования определяли Мисс зрительских симпатий, которой стала № 12 Александра Гусарчук. Она получила подарок из рук директора развлекательного комплекса «Rest» Александра Чурикова.

Сюрпризом для зрителей стало выступление победителя шоу «Х-фактор Он-лайн» Виктора Романченко. Он поразил всех своим шикарным голосом и одарил комплиментами конкурсниц и присутствующим дам в зале.

После антракта все участницы конкурса последний раз вышли на сцену для награждения. Завершающий выход был самым ярким и запоминающимся – выход в вечерних платьях, которые любезно предоставил салон «Клеопатра». Эффектные, молодые и роскошные как богини девушки не дали зрителям ни малейшего повода засомневаться в том, что Херсон - город красавиц!

И наконец-то Заслуженный работник культуры Украины Алла Кашицына вышла объявить обладательницу титула «Мисс Таврия 2011», которая будет бороться в дальнейшем за титул «Королева Украины». Ею стала № 14 Мелихова Анна – студентка ХФ Киевского университета культуры.

А Мисс Херсон 2011 назвали № 11 Свиначенко Оксану, студентку Херсонского национального технического университета. Именно она будет представлять наш город в финале конкурса «Мисс Украина».

Победительницы достойны, зал переполнен эмоциями, зрители аплодисментами одобрили выбор жюри! Такого яркого и запоминающегося шоу давно не видел Херсон. Еще раз огромная благодарность участницам за красоту и вдохновение!

Александра Стасова, 261 группа

Фото: Олег Рубко (ALEGAROO)

СЕСІЙНІ МАНЕВРИ СТУДЕНТА

Сесія не залишає байдужим жодного студента. Навіює страх вона не лише на тих, хто не зовсім упевнений у своїх знаннях, а й на цілком успішних студентів. За цей короткий екзаменаційний період робляться десятки ксерокопій, випиваються заспокійливі та згадаються усі більш-менш прийнятні прикмети щодо позитивної здачі сесії. А прикмет цих, я вам скажу, більш, ніж достатньо. Не скупляться студенти за довгих п'ять років навчання на генерацію геніальних та, безумовно, дівих прикмет. Хоча задля справедливості варто сказати, що прикметами найчастіше користуються представники саме початкових курсів. Старшокурсники сподіваються на помилування викладачів або на знання сесійних маневрів, навички яких вони здобули ще на перших курсах.

Отож, коли абсолютної впевненості у своїх знаннях ви не маєте, а у прикмети свято вірите, на всякий випадок перестрахуйтеся і зверніться до народних повір'їв. Та пам'ятайте, коли ви не знаєте з предмету абсолютно нічого, то вам ні джин, ні магічна паличка, а ні шаманські ритуали не допоможуть.

Прикмета перша (існує думка, що запозичена вона була у футболістів, а вони, як відомо, неперевіреними або недієвими прикметами не користуються – занадто висока ціна невдачі): перед іспитом не митися, не стригтися та не обрізати нігті. Вважається, що таким чином ви змиваєте зі свого тіла усі раніше здобуті знання. Однак треба серйозно задуматися, перш ніж відмовлятися від гігієнічних процедур. В нашому інституті складання модулю та сесії може затягнутися й на два тижні. Тож вже на останньому іспиті крім знань, ваше тіло накопичить ще й достатню кількість бруду. Також не можна вдяга-

ти на іспит нову одягу. Вона ще не заряджена вашою енергією та ніяк не зможе допомогти на іспиті.

Прикмета друга пропонує вам відчувати себе мисливцем на... халяву. У студентському житті без неї ніяк. У ніч перед екзаменом, рівно о 00.00 треба відкрити вікно і тричі викрикнути «Халяви, прийди!». Для впевненості, можна ще заліковою при цьому прима-

нювати її. Але так як, наші залікові лежать у деканаті, залишається лише голосно кликати довгоочікувану Халяву. Головне, щоб сусіди не викликали міліцію чи на ранок не влаштували вам виховний процес.

Третьою прикметою особисто я користуюся ще зі школи. На ніч під подушку складаються конспекти та книжки з того предмету, який наступного дня вам належить здавати. Вважають, що всі ці знання мають перейти у вашу світлі голову. Ось тільки при цьому може виникнути проблема, яка точно завадить успішно скласти іспит. Якщо книжок занадто багато, то шия ваша на ранок буде нестерпно боліти і тоді ви точно не зможете зосередитися

на іспиті. Тому чітко слідкуйте за кількістю підручників під вашою подушкою.

Четверта прикмета стосується у своїй більшості дівчат. Хоча й договоросі хлопці сьогодні вже не рідкість. Збираючись на іспит, не затягуйте волосся у резинки та шпильками. Краще розпустіть його. Таким чином до голови буде поступати більше повітря і вам буде легше думатися.

За п'ятою прикметою радять перед іспитом покласти під п'ятку правої ноги п'ять копійок. Буде ще краще, якщо ви знайдете мідну монету. Цей метал, кажуть, допомагає зосередитися і знімає головну біль. А вона у вас обов'язково з'явиться після усієї вивченої літератури. Ось тільки ходити буде незручно. Тому задумайтесь, чи варта позитивна оцінка таких страждань.

Всі інші прикмети більшість з нас використовує й у повсякденному житті. Але і перед сесією про них забувати не варто. Не бажано повертатися з півдороги, якщо щось забули вдома. Але якщо забути вами річ дуже важлива й окрім повернення іншого виходу немає, необхідно подивитися у дзеркало і посміхнутися своєму відображенню (або показати язика) чи подивитися під килимок. Негативний вплив чорної кішки теж ніхто ще не відміняв, тому намагайтеся не зустрічатися з нею по дорозі в університет.

А ось до ворожки іти не раджу. Нічого поганого вона вам все рівно не скаже. Краще витратіть цей час на повторення матеріалу. Так і знання додадуться, і гроші зеконюмите.

**Анастасія Козак,
461 група**

А ВСЕ Ж ТАКИ: ДЕНЬ ТЕТЯНИ ЧИ СТУДЕНТІВ?

25 січня в нашій країні відразу два свята – жінки з ім'ям Тетяна святкують свої іменини, а вся Україна - день студента.

Це свято вже позаду, проте не всі знають, що в принципі нічого спільного між Тетяною і Днем студента немає.

Свята мучениця Тетяна народилася в римській сім'ї – її батька тричі обирали консулом. Проте він був таємним християнином і виховав дочку, яка була віддана Богу та Церкві. Коли вона стала повнолітньою, то не вийшла заміж, а служила Богу в одному з храмів, а після

молитви доглядала хворих і допомагала біднякам.

У 226 році дівчину було схвачено під час гонінь християн. Коли Тетяну привели в храм Аполлона, щоб змусити принести жертву ідолу, свята помолилась – і знеачка (*закінчення ст. 7*)

(закінчення, ст.6) трапився землетрус, ідол розколовся на частини, а в деяких місцях зруйнувався і сам храм. Біс, який жив у ідолі, з криком втік з того місця. Язичники почали бити дівчину, викололи їй очі, проте святі ангели зійшли з небес їй на допомогу.

Святу кинули в темницю, де вона молилась усю ніч, а Ангели лікували її рани. Наступного дня Тетяну почали вмовляти принести жертву богині Діані. Проте сталося те ж, що і з ідолом Аполлонового храму.

Так тривало декілька днів. В один із ранків прийняли рішення відсікти голо-

ву Тетяні та її батьку. Пізніше вона була занесена в книгу святих як дівчина, що загинула за віру.

Історично так склалося, що якраз у той самий день, у далекому 1755 році 12 січня (25 січня), імператриця Єлизавета Петрівна підписала наказ «Об учреждении Московского университета» і 12 (25) січня стало офіційним університетським святом. Саме з того часу свята Тетяна вважається покровителькою всього студентства. Треба відзначити, що в перекладі з грецького ім'я «Татіана» значить «упорядниця».

В 60-70 рр. XIX століття Тетянин день стає неофіційним святом студентів. Його відзначення мало традиції та ритуали – влаштовувались веселі ігрища з подарунками.

Та й що казати, студенти ніколи не пропустять свій шанс відпочити від довгого та нудного навчального процесу – і, як каже народна мудрість, від безкінечного свята їх відволікає лише період сесії, яку ми з вами вже успішно пережили.

**Віталія Охіна,
361 група**

ЗАБОБОНИ: МАРНОВІРСТВО ЧИ ЗАХИСТ?

«Забобони — вид марновірства, коли індивід приймає за реальність невідомі сили, здатні провіщати події і навіть впливати на них». Саме таку коротку характеристику цього явища дає нам Вікіпедія. Але все ж таки, що таке забобони і як вони впливають на людей?

Забобони, прикмети є в кожній культурі. І «просунутий» європеєць, і абориген із племені туарегів вірять у чудесну силу талісманів і побоюються лихого ока. Деякі прикмети у жителів різних країн схожі: підкова - знак удачі, число 13 – «чортова дюжина», розбилося дзеркало - чекай біди. Але трапляється, що одна і та ж ознака у різних народів має зовсім протилежний зміст.

Горезвісна зустріч із чорним котом у Росії й Україні обіцяє біду і вимагає негайних профілактичних заходів у вигляді плювка через плече. Англіїці ж, навпаки, дарують листівки із зображенням чорних кішок, бажаючи один одному успіху. У Великій Британії чорний кіт має особливий статус серед поширених прикмет та забобонів.

А найбільшого страху наганяє п'ятниця 13-ого. Вона вважається нещасливим днем у більшості країн Європи, Австралії і США, нагадує І-Репортер. При цьому американці побоюються цього дня, мабуть, більше за інших. Деякі із них вважають за краще цього дня не виходити на службу, остерегаючись, що добром подібна «вилазка» в такий неща-

сливий день не закінчиться. Багато хто відмовляється в п'ятницю 13-го обідати в ресторанах через страх отруїтися.

Забобони? Взагалі-то, так. Але уперті факти свідчать про зворотнє. Журнал «Брітш Медікал Джорнел» опублікував кілька років тому цікаве дослід-

дження, назване «Чи є п'ятниця, 13-ого шкідливою для вашого здоров'я?». Метою наукового дослідження було встановлення зв'язку між здоров'ям, поведінкою і забобонами, що існують у Сполученому Королівстві, довкола п'ятниці, що випадає на 13-е число. Впродовж кількох років дослідники вели порівняльний аналіз кількості дорожніх інцидентів, узявши за точку відліку два дні - п'ятниці, які випадають на 6-е і 13-е

числа місяця. І що ж з'ясувалося: не дивлячись на те, що по «чорних» п'ятницях число автомобілів на дорогах піддослідного регіону завжди було значно менше, ніж у звичайну п'ятницю, число дорожніх аварій і госпіталізацій постраждалих водіїв щоразу помітно зросло.

Науковий висновок прозвучав найбільш неймовірно: «П'ятниця, 13-ого є для деякого нещасливою. Ризик потрапляння до лікарні в результаті дорожньої аварії може збільшитися на цілих 52 відсотки. Рекомендується залишатися вдома».

Але деякі повсякденні прикмети мають зовсім нестрашну історію. Наприклад, кажуть, що розсипати сіль – до сварки. Проте корені цього вислова тягнуться до часів чумацтва. Сіль добувалася дуже важко та виснажливо, а розсипати її було справжнє нещастя.

Це лише мала частина наших повсякденних застережень, і вірити в них чи ні - справа кожного. Проте, як кажуть, береженого Бог береже. Будьте здорові та поважайте історію свого народу, навіть забобонну.

**Віталія Охіна,
361 група**

МИСТЕЦТВО РОБИТИ ПОМИЛКИ

Рекламний бізнес вимагає постійного пошуку ідей, його джерело – це невичерпна фантазія маркетологів. У когось вона оригінальна, в когось до надзвичайності банальна, хтось на одному диханні створює на папері міста, а комусь і звичайнісінький смайлик здається шедевром (до того ж, довго його мудрувати не потрібно). Але щодо мовного оформлення... ось тут виникають проблеми.

Мистецтвом «суржика» володіє більшість «королів» рекламних просторів. Зокрема, вражають весільні салони: «Ля-Мур» – оформлення залів шарами, квітками та арками», «Принцеса» – випускні та вечірні наряди».

Орфографія теж кульгає на обидві ноги: «Товарна біржа нерухомості – ваш пошук варіантів», «Євро техніка: DVD плеєри, кондиціонери». Виникає

питання: чому саме вчили наших маркетологів на уроках української мови? Здається, освіта в них – не найвищий

рівень. А через це, відповідно, Україна не виграє.

Дивують і грандіозно оформлені реклами із дійсно грандіозними помилками: «Магазин «Одель» – одяг, сумки, кож галантерея», «Канц маркет – ручки і сувеніри», «Корса» – изготовление под заказ: шкафы купе, а еще мастер віконної справи чекає на Вас».

На жаль, такі огріхи оминають увагу перехожих, й, фактично, наша влада не зацікавлена у покращенні рекламного змісту. Тож, тільки й залишається, що «насолоджуватись» подібною «красою».

**Дар'я Кремзель,
ліцеїстка III УІФ класу**

10 ТОП-ПОДІЙ МИНУЛОГО РОКУ

Психологи рекомендують кожній людині в кінці року робити певні підсумки щодо минулих 365-ти днів та ставити нові плани на майбутнє. Кажуть, що це дає можливість об'єктивно оцінити свої досягнення та покращити власні результати.

Цікаво, якби наша держава була людиною і прислухалась до порад психологів, який би підсумковий список за 2010 рік вона склала б? Спробуємо пофантазувати...

Думаю, всі погодяться зі мною, що в першу чергу найголовнішим досягненням, а може, й поразкою (хтозна!) були вибори Президента України! Яка подія, стільки галасу здійняла, а чи варта того... За результатами голосування на виборчих дільницях перемогу здобув Віктор Янукович, який випередив свою основну конкурентку у боротьбі за печене крісло Юлію Тимошенко на 3,48% голосів. Ну, то так... Багато сил, грошей, нервових клітин було втрачено. Отже, першу подію зараховано!

Подія номер два у нашому топ-списку, вважаю, це підписання угоди про продовження на 25 років терміну перебування Чорноморського флоту Росії на території України. В обмін на це Україна отримала від Росії знижку ціни на газ. «Нафтогаз України» назвав досягнуті домовленості «доленосними», оскільки дозволять компанії уникнути банкрутства. Водночас, продовження перебування Чорноморського флоту Росії в Севастополі викликало хвилю критики опозиційних політичних сил. Опозиція звинуватила Президента у здачі національних інтересів і порушенні Конституції. Скандали, бійки, суперечки... Та до чого все це... без нас впроваджують, без нас скасують, але що й казати... «доленосна» подія.

Третю позицію займає, на щастя, незалежний від нашої влади, але, на жаль, не дуже позитивний фактор – аномально спекотне літо. Максимальна температура цього року перевищила рекордні показники 1936 і 1972 років. Офіційно найспекотнішим днем літа загалом по Україні Укргідрометцентр назвав 8 серпня. Тоді на більшій частині території країни температура повітря перевищувала 35 градусів за Цельсієм, а в Києві стовпчик термометра зупинився на позначці +39,2.

Висока температура стала причиною екологічного лиха – на півдні України загинули сотні тонн риби. Водночас, висока температура загрожувала країні пожежами. Українцям через підвищену пожежонебезпеку навіть заборонили на деякий час відвідувати ліси.

Ой... продовжувати вже боязко! Четверта подія – Майдан-2: підприємці повстали проти Податкового кодексу. 22 листопада на Майдані Незалежності у Києві стартувала двотижнева акція протесту підприємців проти нового Податкового кодексу. Тисячі людей вийшли на вулиці з вимогою скасувати документ, що передбачав ліквідацію спрощеної системи оподаткування. До акції на Майдані долучилися підприємці інших міст по всій Україні. Інколи така дитяча віра у впливовість цих заходів викликає посмішку!

Як продовження теми виборів, можемо зазначити п'яту позицію – місцеві вибори. Не встигли минути президентські, як в останню неділю жовтня відбулися місцеві вибори. Перемогу на них здобули прогнозовані кандидати і партії. Нині про вибори забули, та чи надовго?

Хочеться вже про позитивне сказати, от, наприклад, на шосту позицію поставимо 1/8 фіналу Ліги чемпіонів, до якої виврився наш «Шахтар». Команда Рината Ахметова провела чудовий сезон. У чемпіонаті України донецчани відірвалися від свого основного конкурента, київського «Динамо», на 12 очок, а в Лізі чемпіонів з першого місця вийшли зі своєї групи. І тепер навесні у двобої із італійською «Ромою» боротимуться за вихід в 1/4 фіналу найпрестижнішого європейського футбольного турніру.

На сьомому місці нашого підсумкового списку є отримання Україною плану дій щодо встановлення безвізового режиму з країнами ЄС. Невже кордоні потроху зникатимуть і налагоджуватимуться відносини?! Без сумніву, ця подія не може не давати приводу для радощів!

Восьме місце посіла не менш радісна подія - збереження права на проведення Євро-2012. Це відкриває нам неабиякі перспективи і хоч яку-не-яку, а все ж таки надію на краще майбутнє, перспективні рухи в правильному напрямі!

Дев'яте місце відведемо, мабуть, найрадіснішій події - в Україні різко зросла народжуваність! Наша нація, наша країна отримує у подарунок нові життя, а разом із ними - віру у щасливу долю, у велике майбутнє!

Закінчу список нашої держави най-найвеличнішою, з МОЄІ точки зору, подією – це народження мосі донечки Діани! Я відверто вірю, що в майбутньому вона подарує Україні безтурботні, щасливі та благополучні дні!

Ось такий підсумок року... Добрий чи поганий, та такий, як є! З точки зору психологів можна будувати нові плани, адже цьогогорічні виконані!

Ірина Некряч, 361 група

НОВОРІЧНІ БАЖАННЯ

Вже місяць, як настав Новий Рік. 1/12 частина проскочила непомітно, заповнена подіями, захоплено. Як вже повелося, приємна традиція загадувати бажання не становить виключення для цього року так само як кидати монетки у фонтан або цілувати великий палець на правій нозі у Будди.

Магію цієї ночі не пояснити словами. Ця ніч чарівна, тому не дивно, що усі впевнені, що бажання здійсняться. Ми вирішили провести опитування серед одинадцятикласників, щоб дізнатися, яке вони загадують бажання під бій курантів. Учні завершують школу, йдуть у нове життя, попереду у них невідома дорога і вони, як ніколи, потребують у здійсненні бажань. Але які у них бажання?

Галушак Аліна:

«Я загадаю, щоб всі мої рідні та друзі у цьому році були щасливими. А особисто для себе я бажаю, щоб я вступила до Київського університету та бути разом з коханою людиною.»

Кириченко Маша:

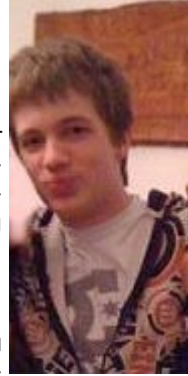
«Я хочу, щоб усе було так як зараз. Хочу щоб ті люди, які оточують мене – були зі мною на протязі усього життя. Хочу вступити до ОНЮА та щоб кохана

людина була завжди зі мною, не дивлячись на відстань.»

Иваничев

Руслан:

«А я хочу, щоб на Новий Рік пішов сніг з кукурудзяних пластівців та гарну снігурочку із пишним розміром.»

Ночвіна Олена:

«Я бажаю, щоб моя мати нарешті одужала і більше не хворіла. А також, щоб я вступила до того вузу, до якого бажаю. Та щоб мої близькі були щасливі.»

Явкіна Валерія:

«Загадаю, щоб мої рідні і близькі були здорові та ніколи не сварились. Щоб я вступила до Київського університету, або просто на той факультет, який я хочу. Також знайти кохану людину серед моря знайомих мені людей. В кінці зауважу, що хотіла б (стандартно), щоб був мир у всьому мирі.»

Павлова Катя і Захарчук Микола сказали, що хочуть вдало вступити, тому саме це забажають під бій курантів.

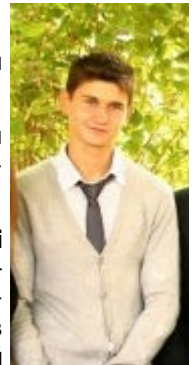
«Здати нарешті ЗНО!» - відповіла **Пискун Оля** з надією в очах.

З іронією до питання віднеслась Цуркан Таня. Вона сказала, що хоче підстригти Сергія Зверева. Проте своє заповітне бажання Тетяна не схотіла говорити, коментуючи це тим, що так воно не збудеться.

Томашевський Вадим:

«Я хочу стати олімпійським чемпіоном з греблі.»

Герич Анжела і Ільчук Віка відповіли, що загадають вступити в той навчальний заклад, в який хочуть, щоб отримати гідну освіту.

Риндюк Коля довго не міг відповісти, перебираючи безліч варіантів. Зупинився на тому, що дуже хоче новий мобільний телефон.

«Я хочу жити в Києві і заробити гроші, щоб купити Hammer!» - сказала моя подруга **Запорощенко Марина**, що мене не здивувало, адже вона часто про це говорить.

«Вийти заміж!» - прозвучало з усміхнених уст **Школьної Ольги**

«Говорят под Новый год, что не пожелается, все всегда произойдет, все всегда сбывается!»

Як ви помітили, всі на Новий рік щось бажують: хтось ділиться цими бажаннями, а хтось замовчує з причин суєвального страху, що, мов, не здійсняться. Новий рік – це початок нового етапу в житті, нового періоду. Це як точка відліку. Це як понеділок, з якого усі не рідко починають «нове життя».

Символ 2011 року – білий кролик. Він дуже боязкий, але не дивлячись на це, він гостинний, цінить любов, домашню красу та затишок. Тому у цей рік не забувайте про ваших рідних та дорогих людей, любіть один одного та будьте щасливі.

Анастасія Дудкіна, Альона Дудченко, слухачі ЦДП

АНЕКДОТЦЫ

Мюллер шел по рейхсканцелярии и увидел Штирлица, стоящего перед дверью Гимmlера. "Штирлиц, что Вы здесь делаете?" - "Трамвая жду." Пройдя еще немного, Мюллер обернулся. Штирлица не было. "Видимо дождался," - решил Мюллер.

Американский профсоюзный деятель посетил советский НИИ. В комнатах за столами почти никого не было. В коридоре сотрудники стояли кучками, курили и рассказывали анекдоты. На подоконнике двое играли в шахматы. Одна женщина демонстрировала дру-

гой новую кофточку. Уходя, гость сказал:

- Желаю вам успеха в вашей забастовке!

Дистрофик слушает радио:

- Ветер юго-западный...

- Ну вот, опять мимо винного пронесет.

В психбольнице. Мужик бежит с окровавленным топором. Подходит к нему врач.

- Ты что носишься?

- Вот смеху-то будет, когда Петька проснется, а его голова в тумбочке лежит!

13 САМЫХ ГЛУПЫХ СМЕРТЕЙ

- Армандо Пинелли, 70-летний житель Италии, долго спорил с соседом, кто из них будет сидеть на единственном стуле в тени пальмы. Он выиграл спор, после чего дерево упало прямо на него.
- Юная гимнастка прыгала на диване во время вечеринки по случаю своего семнадцатилетия. Войдя в азарт, вылетела в окно с шестого этажа.
- Поверив слухам, что муж ей изменяет, Вера Червак из Праги бросилась с третьего этажа и упала прямо на мужа, который возвращался домой к любимой супруге. Позже она пришла в себя в госпитале, а вот "изменщик" скончался на месте.
- Посмотрев тайваньский сериал о сверхъестественном, четверо китайских подростков съели дыню, начиненную крысиным ядом, чтобы "отправиться путешествовать в ад". Они оставили записку со словами: "Если в аду так же плохо, как здесь, то мы вернемся". Двоих удалось вернуть, остальным, видимо, там понравилось.
- Альпинист-ветеран Жерар Омель совершил шесть подъемов на Эверест. Он умер у себя дома, когда, меняя лампочку, упал с лестницы и ударился головой о раковину.
- 80-летняя Аделаида Магнозо вытащила из шкафа складную кровать и легла спать. Она погибла, когда ложе неожиданно вернулось в исходное положение.
- Южнокорейский рыбак подготавливал свой улов для продажи. Собираясь выпотрошить, он уже занес над ним нож. Однако рыба, оказавшаяся живой, неожиданно махнула хвостом, отчего оружие попало ему в грудь. Умер на месте.
- Жительница Нью-Йорка Джулия Карсон умерла от сердечного приступа. Так решили врачи. Начались приготовления к похоронам. Вдруг во время отпевания она пришла в себя, села в гробу и спросила, что здесь происходит. Ее дочь Джули скончалась на месте от шока.
- Линда Гуди из Стоунхэйма, штат Массачусетс, отменила круиз на Карибские острова, поскольку ей приснилось, что она умирает в машине. Наверное, ей все-таки было бы лучше поехать, поскольку через несколько дней ее нашли задушенной в собственной машине на стоянке.
- Около 50 любопытных собрались на мосту вьетнамского города Хошимина, чтобы понаблюдать за самоубийством молодой девушки. Мост не выдержал их веса и рухнул в реку. Погибли девять человек. Девушку спасли.
- Фермер Винсент Карроджи охотился на кроликов. Утомившись, он прилег на луг отдохнуть, а ружье положил рядом. Пробегая мимо, испуганный кролик наступил на курок, чем отомстил за своих погубленных собратьев.
- В Гонконге 65-летняя Чай Ван-Фонг решила возблагодарить Бога за то, что ее невестка сумела выбраться из автокатастрофы целой и невредимой. Когда она молилась во дворе многоэтажного дома, где проживала с семьей сына, ее убил упавший сверху мешок цемента.
- Украинский браконьер бросил в речку электрический кабель под напряжением. Когда убитая током рыба всплыла, он отправился в воду ее собирать, забыв отключить орудие преступления. В результате принял участие собственного улова. По сообщениям родственников, незадачливый рыбовод собирался пожарить наловленную рыбу, чтобы отпраздновать первую годовщину смерти своей тещи